

Geschiedenis 8e klas De Amerikaanse onafhankelijkheid

Voorgeschiedenis

1. Koning Jakob I opvolger van Elisabeth I op de Engelse troon.

- protestant maar met veel tolerantie tegenover katholieken. Zocht vooral contact en vrede met katholieke vorsten in Europa.

- Strenge protestantse groepen – puriteinen - in Engeland vonden dat Engeland niet protestants genoeg was en dat er te veel zaken overgebleven waren uit het katholicisme. Zij wilden een strengere geloofsgemeenschap. Maar King James was daar niet mee opgezet. Hij zette hoge boeten op het niet bijwonen van de zondagsdiensten van de Anglicaanse kerk: tot 18 euro (omgerekend) per persoon per gemiste zondagsdienst.

- Deze puriteinen verbraken het contact met de Engelse protestantse kerk en zochten een gebied waar ze in vrijheid hun godsdienstige overtuiging konden beleven. King James verhinderde dat. Zo vonden deze puriteinen nergens een woonplaats. Erger nog: zij werden vervolgd, in de gevangenis gegooid. Enkele leidende figuren van de puriteinse kerk werden ter dood gebracht.

- Een groep vlucht weg uit Engeland en vestigt zich in Amsterdam.

- In Amsterdam wonen al groepen uit Engeland gevluchte protestanten. Die kwamen echter in conflict met elkaar en met de nieuwe vluchtelingen. Deze laatsten verlieten dan ook snel Amsterdam en vestigden zich in Leiden.

- Ze blijven 11 jaar in Leiden wonen. Leren geen Nederlands. Vinden de Nederlandse protestanten niet streng genoeg en te tolerant tegenover andersdenkenden. Hun kinderen gaan wel naar Nederlandse scholen en leren Nederlands (de meesten spreken het vloeiend). Nu vrezen de ouderen dat de jongeren ook het lossere en meer vrijzinnige geloof gaan overnemen. Ze zien dat dit bij de Franse en Vlaamse protestanten al gebeurd is. Daarom willen ze weg uit Nederland. Sommigen keren terug naar Engeland, anderen verlaten de puriteinse gemeenschap en zoeken werk in Nederland of andere landen.

- de echte puriteinse gelovigen willen zich niet gewonnen geven en willen ook niet terug naar Engeland. Maar er is een uitkomst: in de Nieuwe Wereld is er plaats genoeg. Daar willen ze naartoe. Daar kunnen ze ook hun Engelse identiteit bewaren en niet opgaan in de cultuur van een ander volk.

- In 1620 besluiten ze te vertrekken. Maar niet alle puriteinen gaan mee, een aantal blijft in Nederland.

- Vanuit Delfshaven bij Rotterdam varen ze per schip (Speedwell) naar Southampton in Engeland om daar geloofsgenoten op te pikken. Met 2 schepen vertrekken ze: De Speedwell en de Mayflower. Maar de Speedwell is lek (later blijkt dat enkele opvarenden het schip moedwillig hebben lekgeslagen) en moet een haven binnenvaren. Van de 121 opvarenden van beide

schepen worden de jongsten en sterksten uitgekozen om op de Mayflower mee te varen. Met 102 gelovigen vertrekt de Mayflower uit de haven van Plymouth. De helft van hen komt uit Leiden. Later komen ze in Amerika met 101 gelovigen aan. 2 passagiers overlijden op zee, maar er wordt ook 1 kind geboren. Men geeft het de naam Oceanus.

Op 16 september 1620 vertrekken de schepen met bestemming North-Virginia, want daar hebben ze een stuk land gekregen van een vriend. Virginia was de eerste Engelse kolonie in Noord-Amerika. In de buurt van die eerste nederzetting zouden de Pilgrim fathers zich mogen vestigen.

De schepen worden door een storm overvallen – een passagier wordt door de sterke wind van het dek geblazen, komt in zee terecht. Maar hij kan zich vastgrijpen aan een stuk zeil dat in het water hangt (van een stuk mast dat afgebroken was) en wordt terug aan boord gehesen. Geraken uit koers – twijfelen aan het welslagen en willen zelfs terugkeren naar Engeland - en komen pas op 9 november 1620 na 65 dagen op zee aan in Noord-Amerika, maar ver van de plek waar ze naartoe wilden. Ze landen op Cape Cod, ver ten noorden van Virginia. Om God te danken voor hun behouden aankomst zingen ze psalm 100. Omdat de reis naar Virginia te lang zou duren, besluiten zij om daar in de buurt een stuk land in bezit te nemen, hoewel ze daarvoor geen vergunning hebben. Die vergunning kon alleen bekomen worden van de regering in Londen.

Alle mannen komen bijeen en ondertekenen een document waarin ze verklaren dat ze een gemeenschap met zelfbestuur zullen oprichten.

Ze vestigen zich in wat later Plymouth Colony en nog later Plymouth genoemd wordt in de staat Massachusetts. De plaats was eerder al gebruikt door indianen. Men vond er nog graven van gestorven indianen, waarin ook manden met mais stonden. In een ijzeren ketel die men wat verderop vond kookte men wat maiskolven, de rest van de mais werd bewaard om later te zaaien. De lijken van de indianen begroef men op een andere plek. Korte tijd later vond men ook twee indiaanse huizen. De bewoners ervan liepen angstig weg en kwamen niet meer terug. In de huizen vonden ze nog meer mais en bonen in verschillende kleuren. Dit was hun redding, want met de mais en de bonen die ze bewaarden om te zaaien konden ze het volgend jaar aan voldoende voedsel komen. Dat belette niet dat in die eerste winter de helft van de pioniers stierf.

In Virginia gaat de eerste nederzetting ten onder in oorlogen met de Indianen zodat de vestiging van de Pilgrim Fathers de langst bewoonde vestiging van de Engelsen in Amerika is.

In Amerika worden deze PILGRIM FATHERS als de echte stichters van de Verenigde Staten beschouwd. Er zijn veel gedenktekens opgericht, ook in Nederland, vooral in Leiden.

11 december 1620 – de dag waarop de expeditie een verlaten Indiaans dorp uitkiest om zich te vestigen wordt in Massachusetts nog steeds gevierd als FOREFATHER'S DAY. Het is een soort stichtingsfeest van de Verenigde Staten.
